

Zondag 22 April 1898.

Wijfje lief en kinderen

Het komsting van een moeldagmoral bij M. Cornelis. Dat was eveneensig en gewoedelijc. We waren slechts met zes gasten en er was slechts een congolesche schotel: kip met moamblo. De kip wordt opgekookt in een rode olieachtige saus. Daartijc een keus van rijst met in het moeldelen een berg maniekbladeren die er uitkomt als spinazie. Voortdurend men daarvan neemt bediening men zich niet met de glazen schoteltjes van pili-pili, dat rood is dat gevoelend brandt, aardvarkaas, een congolesche vrucht, schijfjes gebrokken amaranth en nog drie andere congolesche lekkernijen. Dat alles magt men goed door elkaar en het gehul is lekker. Voor u, Nootje, zou het een lekkernij zijn, want men kan het zo brandend maken als een roesttafel, waarop het overigens ook goed gezijt, maar voor mij, die van vlieg makke houdt, is het meer een curiositeit. Er was een grote dikke dame van Zépée, die al 24 jaar kolonie doet, en zij bediende zich van de brandende pili-pili alsof het zicker was. Als men dat gezeten heeft, ziet ze, moet men de brand vliegen als men een heifer aansteekt. Enfin, ieder zijn mens, maar ik vind dat men dan even goed gestampte schurmejer kan eten, dan dat men ook wel brandt. Na die kip camembert-haas uit Congo zelf, Ketaanga, en beetje anderet dan de paus, maar een fijn. We aten hem met brood en boter en een glas Chianti en daar heb ik van genoten. Koffie, likeur en een havanna die een dollar kost, maar niet beter was dan de havanas van Tenerife die spotgoedkoop zijn daarmee vergelijken.

Gisteren zijn we het inlandse dorp, waar meer dan 200.000 negers wonen, gaan bezoeken. Prachtige mannen en vrouwen in angelooftig schone maakte kindertjes in hulde en verschillende rechtoptrokken oarden straten vol putten waarin de auto lijkna omkantelde en waarvoor we soms moscoum onrijden. De negers zijn een verzameling, tis nummer hier, van allerlei rassen, waaronder men alles tezamen moet zeggen dat het een schoon ras verant. Ze zijn echte chimpansee-profilen bij en bestiale, handachtige grichten, maar de meenderheid is schoon van gelaat, fijn of klok gebouwd en van een heel achtige leunigheid. De gang van de vrouwen is nog veel eleganter dan in het midden van Frankrijk en in Italië. In Europa gehet lange haast nog het matronehaant. De vrouw werkt op het veld, maar daardoor is zij dan ook veel waard. En paradesieren misje is veel welkomer dan een jongen. De vrouwen zijn rijk van hem waarde bewust. Men ziet ze hier niet flirten en lief doen, ze maken de indruk wel trots te zijn dan bij ons. Een missionaris zied na dertig jaar dat hij de negers een klein beetje kende, maar de negers kunnen helemaal niet. Natuurlijk zal de mens wel overal dezelfde zijn maar die manier van hooghartigheid en selfrekeerdheid bij de negers valt toch op.

De negers zijn niet allermal arm. Door dag en b.v. hebben 67 negers een som van 10 mil. lire gedepositoerd in de banken van Leo. Wij hebben de steen hut van een niger gesigneerd 5 grote vrachtwagens heeft. Er zijn ook Seragolieren, Mohammedaans die in een steen hut wonen en lever van de haren van merige herten die ze rond hun hals hebben gehangen. We zijn bij een juwelier geweest. Daar was een goudsmiderei zoals er bij ons in de middelsteunen moesten geweest zijn. Een meltonen zo maar zit in de grond. In de brandende holen staken dikke ijzeren buizen waarin waschappelijk het goud en zilver molt. Die halfnaakte negers zaten prachtige gouden ringen te maken die 95 en 100 f. per gram kosten. Het heb ik op een haan na een gekocht. Ze zijn een origineel en men ziet er het handwerk aan, wat ik een schone vond, alhoewel immers beweerd dat zij volgens de europeesche juweliers slechts de waarde van het goud hebben omdat ze niet fijn gevormt zijn. Er was een zeer schone ~~ring~~ bij die echt exotisch en van decoratie prachtig was. Karel vroegerde mij dat de goudvrouw-generaal zelf hier veel juwelen heeft, maar ik zat toch eens willen weten of 95 f. per gram voor 18 karat goud, prachtig bewerkt, goudkoep is of duur. Kunnt je mij olat bij Karel niet laten weten voor mijn vertrouwelijkheid? Achter de goudsmiderei en de winkel was een herten en rond dat herten stond een gebroedertje met vier of vijf deertjes en evenveel vrouwtjes. Dat waren de woningen van enkele en zijn vijf vrouwen. De dochter en of andere uitdag, volgens de anderen van een pompadour) had moeldelen op het herten op en mocht tegenbij ons rustig haar sier ingeschakeld gebleven kapot bewerden en bestatten. We zijn ook bij de negerschil der goudvrouw, maar zijn werk viel ons tegen: europees en aartslecht. Hij bewoont een clementines huis dat hem 300.000 f. kost. - En een rechte mens van de straat, Jules de laender, was, verulde Cornelis, 20 en 15.000, 20.000, en moesten dat maar zeggen. Ze hebben hem dan ook beloofd af te kunnen zetten 25 in de prijs.

marie zitten. Ik begin een nieuw blad omdat ik mij een der vele histories herinner die over die Jules De Louche verheld worden. Die man is 40 jaar geleed als doordachte jongen hier van de grote Noorwegen komen werken. Hij is begonnen niet in de omringende dorpen maar op te hopen en die te verkopen aan de zwarte spoorwegarbeiders. Op dat ogenblik daagde een concurrent op toen De Louche al diverse artikelen verkocht aan de zwarten. Het was een Portugese, dat zijn de Joden van Coimbra, re geteld voor de negers als een ras, beter dan wijzelf, maar inferieur aan de blanken. De Portugese bracht het een spottig voor dat hij een gauw spoorweg vol vervoerplichtigen aanspoede. Dan wist Jules De Louche in die wegen te dringen, hij deed zijn broek af en degraderde er een formidabel hoop van dezelfde vlaamsche kwaliteit die, geheel de warmte, den moeite en ontzagwekkende geur ontwikkelden toen de negers de een spullen om de wegen te losren. Nu is er niet waarmoe negers zo vies rijk, wel en niet meer, schijnt het, dan wij. Stellet Tarkinek en Karel Haes die drie jaar midden in de brouwe hebben gewoond, hebben nooit of nooit een neger zijn kleine of grote commissie zien doen. De Portugese was voorgoed uitgeschakeld, hij heeft het moeten afrysten, hij heeft niet meer kunnen verkopen. Ge ziet dat een solide Vlaamsche kaliber arbeideren als concurrent niet te onderschatten is en tot de meest geaffineerde concurrentie methoden in staat is. De Louche staat hier bekend als hard voor zichzelf en nog veel harder voor zijn kolylek personeel, niet zo wel als zwart. Hij heeft nog de tijd gekend toen men de negers niet een centje een volle dag kon oren werken over 5 centuus en een spiegeltje. Hij brengt die goede tijd en houdt de vooruitgang tegen zo goed hij kan. Want nu hij rijk geworden is is het genoeg, de anderen moeten het absoluut niet worden. Maas hij is generous om lich vrienden te verschenen. Hij geeft liever 10 tot 20 voor f. aan de vlaamsche onderneming dan een goed loon aan zijn arbeiders en bedieningen. Als men niet wat geld hier verschroot wordt niet het werk van de negers en niet de producten van hun land, dat toch hun land is, is men niet fier op de christelijke beschaving. Hij vertoont natuurlijk de levensconditie van de neger maar niet omdat hij dat wil, alleen maar omdat het niet anders kan. Als de neger van dag tot dag meer zijn goederen dat is van de rykdom vindt zij dat triestig en reclameert. Heilige lief, als je de kerk van de Schutterijen terug al die merige haten magt staan, nou dat je precies zoals ik niet waardere en het bestuur daarom; gij hebt hier nu grote lasten achter gelaten en de industriële uitbreiders hebben ze nu bevochten, om dat een huishoudelijk volk te leren dat ze tenrechte moesten zijn met hun lot en eerst in de hemel zullen beloond worden, want zo lang ze dat gehoopt hebben is geloven dat blijven werken voor de uitbreiders. Gij ziet er ontzettend rijk te geworden, gij bent niet sport, u levens die milieus een post, al het congeleers fruit dat in Europa gegeten wordt, levert gij, gij hebt, gevonden alleen, minder met 15 000 stukken dan, gij ziet medehospitaalisten geworden en gij zult hier niet de uitbreiders kunnen de honderd jaar levites sleigen. De uitbreider, die haat tegen u dat heftiger zijn dan tegen de industriëlen, want die zijn er nog voor uit te houden en gij hebt het onder het mom van de godsdienst gesloten. Dat zijn de paters die hun getrouwig het hardst tegen werken voor het hoogste loon. Wat gij dat in de brouwe geen blanke het voorzag niet waar als niet te gaan omdat hem anders het leuen letterlijk onmogelijk wordt gemaakt. Heilige lief, ik wil u geen poging doen, ik haat niet blind, maar lant mij oprecht zijn. Als ik dan slach aan dat braaf bruidertje Hendrik Van Den Plass en zijn anders en familie, als ik slach van de moeite geest van idealisme en totale religieoffering, unarmen die jongen ziek en levensdig te religieën tot welke moesterschijfheid leert, dan word ik diep weemoedig. Gij die zo een sterk gevoel van rechtvaardigheid hebt, gij zoudt precies weten zoals ik hier. Begrijp mij, heilige lief, ik heb in dit alles gehoopt, mijn enige trost is er voor gestorven zonder een klacht, horrohoudens en honderden volkswijze paters en broeders, naïeve jongens van de buiten, gaven er me nog hulp te van voor, verhinderen langeverhouding hem geloof bij het ein van wat mij hier doen, gretken niet een ramme verlating die zelfs mij een doort en werken toch maar door voor een perfecte moeiteloosheid en overvloedig met de Société Générale waarin de verschillende paters juist een almachtig zijn. Onderbreking. Jules haast hier punt tussen in ons hante nr 231. Ha ben een bly die ungelijk jongen terug te hien. Hij gaat hier zijn naam zetten om u te groeten. Dag. Gerard.

Bien le bon jour. Après l'épître 31

Direc. Gerard je veux ne plus penser à ajouter quelque chose
Pense de porte bien et vaas recueillir & préparer quelque chose
mais de notre famille aux autres

Delot